

G. Program *Biofizyka* w dyscyplinie nauki fizyczne prowadzony w języku polskim

Warunki formalne ubiegania się o przyjęcie

Na program *Biofizyka* w Szkole Doktorskiej Nauk Ścisłych i Przyrodniczych, mogą zostać przyjęte osoby posiadające tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny uzyskany na kierunku w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych.

W wyjątkowych przypadkach uwzględniających najwyższą jakość osiągnięć naukowych, o przyjęcie na program może ubiegać się również osoba, o której mowa w art. 186 ust. 2 ustawy, nieposiadająca tytułu magistra, będąca absolwentem studiów pierwszego stopnia lub studentem, który ukończył trzeci rok jednolitych studiów magisterskich, ale posiadająca status studenta na kierunku spośród wskazanych powyżej, lub która ukończyła taki kierunek.

W celu potwierdzenia spełnienia warunku, o którym mowa w art. 186 ust. 2 ustawy, kandydat jest zobowiązany przedłożyć:

dwie opinie potwierdzające wysoką jakość prowadzonych prac badawczych oraz wysoki stopień zaawansowania tych prac, wydanych przez opiekunów naukowych posiadających co najmniej stopień doktora habilitowanego lub będących pracownikami zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej, którzy posiadają znaczące osiągnięcia w zakresie zagadnień naukowych związanych z programem.

O spełnieniu przez kandydata warunku, o którym mowa w art. 186 ust. 2 ustawy rozstrzyga dyrektor w uzgodnieniu z przewodniczącym komisji.

W ramach obecnego programu istnieje możliwość realizacji kształcenia w języku angielskim, w oparciu o indywidualny program, za zgodą kierownika programu oraz proponowanego opiekuna naukowego.

Kryteria kwalifikacji

O kolejności kandydatów na liście rankingowej decydować będzie ich ostateczny liczbowy wynik kwalifikacji ustalony w oparciu o średnią ocen ze studiów pierwszego i drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich (0–50 pkt.), inne osiągnięcia kandydata (staże, publikacje, udział w badaniach, szkołach, konferencjach, stypendia i nagrody) oceniane na podstawie przedstawionego życiorysu (0–20 pkt.) oraz wynik rozmowy kwalifikacyjnej (0–30 pkt.).

W szczególnych przypadkach, które nie są opisane w punktach 2–4, rozstrzygnięcie podejmuje komisja.

Przebieg postępowania kwalifikacyjnego

Wynik punktowy oceny studiów S jest obliczany według wzoru:

$$S = \left[\left(\frac{Sb}{Mb} \right) * 30 + \left(\frac{Sm}{Mm} \right) * 20 \right]$$

gdzie:

Sb to średnia ocen uzyskanych przez kandydata w toku studiów pierwszego stopnia, obliczona zgodnie z regulaminem uczelni prowadzącej te studia,

Mb to najlepsza możliwa ocena,

Sm to średnia ocen uzyskanych przez kandydata za pierwszy rok studiów drugiego stopnia, obliczona zgodnie z regulaminem uczelni prowadzącej te studia,

Mm to maksymalna (najlepsza) ocena w skali ocen obowiązującej w uczelni kandydata,

dla jednolitych studiów magisterskich należy przyjąć ocenę **$Sb = Sm$** jako średnią za zakończone lata studiów.

W przypadku innej od polskiej skali ocen rozstrzygnięcie o sposobie wyliczenia S podejmuje komisja.

Osiągnięcia naukowe kandydata oceniane są na podstawie przedstawionego życiorysu i dokumentów w skali od 0 do 20 pkt. przez każdego członka komisji, a wynik jest średnią tych ocen. Rozmowa kwalifikacyjna ma na celu sprawdzenie przydatności kandydata do szkoły doktorskiej i przeprowadzana jest w zakresie:

- 1) tematyki pracy magisterskiej i osiągnięć naukowych kandydata (0–10 pkt.);
- 2) zainteresowań i zamierzeń naukowo-badawczych kandydata (0–10 pkt.);
- 3) znajomości istotnych zagadnień i odkryć fizyki bezpośrednio związanych z dotychczasową pracą badawczą i planowanymi badaniami kandydata (0–10 pkt.).

Każdy punkt rozmowy oceniany jest we wskazanej skali, a wynik rozmowy kwalifikacyjnej stanowi średnią arytmetyczną ocen członków komisji biorących udział w rozmowie.

Osoby, które nie przystąpiły do rozmowy kwalifikacyjnej otrzymują 0 (zero) punktów.

Osoby, które uzyskały mniej niż 35 punktów za średnią ze studiów nie są dopuszczane do rozmowy kwalifikacyjnej.

Zasady obliczania wyniku kwalifikacji

Ostateczny liczbowy wynik postępowania kwalifikacyjnego W jest liczbą określaną dla wszystkich kandydatów jako suma punktów uzyskanych w całym postępowaniu kwalifikacyjnym. Na podstawie punktacji uzyskanej w postępowaniu kwalifikacyjnym tworzona jest lista rankingowa kandydatów. O przyjęciu zadecyduje pozycja na liście rankingowej z uwzględnieniem limitu miejsc.

Do przyjęcia mogą być zakwalifikowani jedynie ci kandydaci, których ostateczny liczbowy wynik kwalifikacji będzie wynosił przynajmniej 67,00 punktów, a ocena za wyniki ze studiów wynosi przynajmniej 35,00 punktów.